

Posudek školitele na diplomovou práci Bohumila Ronalda Fialy
(s dlouhým historickým úvodem)

Population dynamics and structure of *Coenagrion puella* and *Pyrrhosoma nymphula* in the urbanised centre of Prague

Aniž by to tušil, můj školitelský zájem pro zadání tohoto tématu vlastně inspiroval Dan Benda (RNDr., PhD) z katedry zoologie, který před dlouhým časem ještě coby gymnaziální student studoval přesuny šídla modrého mezi tůněmi kdesi na Přerovsku. Jednotliví samci šídla se zdáli býti zcela nevěrní navštíveným tůněm, na kterých se po prvním spatření (a označení) už nikdy neobjevili. Jelikož šídla modrá jsou relativně běžnými návštěvníky pražských parkových jezírek, nabídl jsem Bohoušovi téma s cílem ověřit, kterak se šídla chovají v urbánním, zastavěném prostoru, které má (minimálně z našeho lidského pohledu) daleko menší konektivitu, omezený počet lokalit, které jsou navíc z hlediska terénní práce snadno dostupné. Jako referenční (mimourbánní) sadu lokalit jsme pak zvolili soustavu tůní na modřanském břehu Vltavy. A aby se Bohouš nenudil čekáním na fenologicky pozdější šídla, přidali jsme k tomu další druh, šidélko ruměnné.

Školitel míní, matka příroda mění. První sezónu se k našemu překvapení na modřanských tůních víceméně žádná šidélka ruměnná neobjevila, lokality v centrální Praze nebyly z jejich hlediska také nic moc a hlavně – žádná šídla. Frustrovaný Bohouš horkotěžko hledal motivaci v sezóně pokračovat.

Vše spasila sezóna následujícího (loňského) roku, kdy jsme se rozhodli vynechat nespolupracující šídlo modré a vážkově jalové modřanské tůně a naopak přidat jednu z nejběžnějších vážek – šidélko páskované. A krom šidélka páskovaného jsme přidali i nizozemského stážiistu Yannicka Herdese, který Bohoušovi velevýznamně pomohl s terénní prací (značením šidílek).

Díky této kombinaci a znovuzrozenému Bohoušovu entusiasmu se podařilo nasbírat data, která jsou – dovolím si říci – unikátní (málokdo dělá MCR na vážkách ve městě), robustní co do rozsahu a velmi zajímavá tím, co vyšlo.

S dobrými daty se diplomka píše dobře, a byť se BRF nevyhnul časovému stresu, se zpracováním a prezentací dat jsem spokojen, jakkoliv je vždy co zlepšovat. To se v tomto případě týká především anglické stylistiky, až příliš pozdě mne napadlo (respektive poradil kolega Petrusek), že by to bývalo šlo významně a bez velké námahy vylepšit použitím AI.

Jsem si vědom i dalších slabín práce, ale jejich hledání je především věcí oponenta. Já jsem jako školitel s výsledkem velice spokojen a doporučuji klasifikovat práci jako výbornou.

Na hydrobiologické stanici PŘF UK u Blatné

29.8.2024

Martin Černý

školitel